

O altă inconsecvență asemănătoare. Primele două volume au câte un indice de materie, fără îndoială binevoit (ar fi trebuit însă să se unifice sistemul de referință: în primul caz se fac trimiteri la numărul lecției, iar în al doilea la numărul paginii), pentru ca în volumele următoare să se renunțe la acest sistem. Înlesnirea orientării într-o problemă sau alta devine, în aceste volume (III, IV), de prisos?

Pentru a oferi o continuitate față de sistemul de prezentare al textelor în manualele din învățământul liceal, s-a apreciat ca fiind utilă marcarea, cu mijloace grafice, a accentului în primele două volume (în treacăt fie spus, pentru studenții din anul al II-lea al unei secții de profil s-ar fi putut renunța la această „înlesnire“). Dar, deși în prefața la volumul I sîntem preveniți că „... în toate cuvintele din manual [a se citi: din volum] a fost marcat accentul“, constatăm, în volum, numeroase abateri de la această regulă (cuvinte polisilabice neaccentuate ne întîmpină mai ales în titlul lecțiilor și în nume de familie; comp. *Pușkin*, p. 63, neaccentuat, dar *Lenin*, p. 74, accentuat: după ce criterii?). Nu mai vorbim de unele accentuări greșite (comp. *Tallin*, p. 3), care îi pot dezorienta pe studenți.

Deficiențe de coordonare, în sensul unei insuficiente unificări, se observă și în domeniul transliterării cuvintelor rusești (vezi listele bibliografice). În volumul întâi se folosește transliterarea practică (*Bryzgunova*), în timp ce în restul volumelor se trece la transliterarea internațională (*Bryzgunova*), care este folosită inconsecvent, făcîndu-se confuzii cu transliterarea practică, curentă (*Muraviova, Betehtina, Zabolotki* etc.), cu transcrierea fonetică (*posobije, dl'a, pod redakcyjei* etc.), cu scrierea ortografică românească (de ex. *practičeskoje*) sau cu cea occidentală (*Weisman*); se întîlnesc uneori grafii inutile (de ex. *enciklopedijia*, pentru *enciklopedija*) sau transliterări hibride în corpul aceluiași cuvînt (*Matuseviči, morfologhija, četyrjoh, Sčipaciov* etc.); numele unor scriitori sînt redade, din această cauză, în feluri diferite: *Gorki* (în vol. I, II), *Gorkij* (vol. III), *Gor'kij* (vol. IV); *Turgheniev* (în vol. I), dar *Turghenev* (în vol. III); *Ojegov* (în vol. I), dar *Ožegov* (în vol. III) etc., etc. Evident, o parte din neajunsurile semnalate pot fi greșeli de tipar.

În pofida acestor scăderi, mai mult de domeniul formei și în general ușor remediabile, lucrarea — rod al eforturilor unui colectiv valoros de cadre didactice și cercetători științifici cu experiență — se impune ca instrument de lucru de primă necesitate în procesul însușirii practice, în seminarii și prin studiu individual, a unei limbi moderne de largă circulație. Manualul de față constituie totodată o dovadă grăitoare a preocupărilor Ministerului Învățămîntului, sub a cărui egidă a fost publicată lucrarea, pentru promovarea susținută și multilaterală, inclusiv sub raport editorial, a studiilor de limbi străine în universitățile noastre.

I. VITIZOV